

Rapport

Datum: 6 april 2006

Rapportnummer: 2006/133

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Haaglanden/kantoor Den Haag geen redelijke schatting geeft van een datum waarop beslist zal worden op de door hem namens een cliënt ingediende bezwaarschriften tegen de aan zijn cliënt opgelegde aanslag premieheffing arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen 2001 en de aanslag inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen 2001.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Met dagtekening 13 december 2004 diende verzoeker namens een cliënt bij de Belastingdienst/Holland-Midden een tijdig bezwaarschrift in tegen de aanslag premieheffing arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen 2001 en met dagtekening 14 december 2004 een tijdig bezwaarschrift tegen de aanslag inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen 2001. In beide bezwaarschriften was het volgende opgenomen:

“...Verzocht wordt te melden dat er mee wordt ingestemd de behandeling van het bezwaarschrift m.b.t. de premieheffing op te schorten totdat de rechter in soortgelijke eerdere geschillen heeft beslist...”

2. In een brief van 8 april 2005 reageerde de Belastingdienst/Haaglanden/kantoor Den Haag op een klacht van verzoeker over de behandeling van de bezwaarschriften.

Ten aanzien van de afhandelingstermijn van de bezwaarschriften verwees de Belastingdienst naar de termijn van een jaar zoals opgenomen in artikel 25, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen. De Belastingdienst voegde daaraan toe ernaar te zullen streven om ruimschoots binnen deze termijn uitspraak te doen.

3. Verzoeker klaagde er vervolgens bij de Nationale ombudsman over dat de Belastingdienst hem geen schatting kon geven van de termijn waarbinnen de bezwaarschriften zouden worden afgehandeld. Hij is van oordeel dat de Belastingdienst een redelijke schatting moest kunnen maken van de datum waarop op de bezwaarschriften zou zijn beslist.

4. In zijn reactie van 26 augustus 2005 op de klacht merkte de Belastingdienst op dat er bij de belastingrechter een aantal procedures van verzoekers cliënt liep, onder meer over de aanslag inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen 1999. De Belastingdienst wees voorts op de opmerking in beide bezwaarschriften waarin er mee wordt ingestemd de behandeling op te schorten totdat de rechter “in soortgelijke eerdere geschillen heeft beslist”. De Belastingdienst is ervan uitgegaan dat de opmerking in de bezwaarschriften

betrekking had op de procedure over de aanslag 1999. De Belastingdienst verwachtte dat in deze procedure tijdig uitspraak zou zijn gedaan om de bezwaarschriften binnen de genoemde termijn van twaalf maanden te kunnen afhandelen.

De klacht die verzoeker heeft ingediend bij de Nationale ombudsman is voor de Belastingdienst aanleiding geweest zich opnieuw te beraden over de afhandeling van de bezwaarschriften. Op 21 juli 2005 heeft de Belastingdienst telefonisch contact gehad met verzoeker. Deze had aangegeven dat hij zo snel mogelijk een uitspraak wenste op de bezwaarschriften. De Belastingdienst merkte op dat hij ook al tot directe afhandeling van de bezwaarschriften zou zijn overgegaan wanneer verzoeker in zijn klacht bij de Belastingdienst waarop de brief van 8 april 2005 van de Belastingdienst een reactie was, had aangegeven prijs te stellen op een spoedige behandeling. De Belastingdienst merkte in zijn brief van 26 augustus 2005 aan de Nationale ombudsman verder nog op dat de behandeling van de bezwaarschriften nog enkele weken tot enkele maanden kon duren.

5. In reactie op het toegezonden verslag van bevindingen liet verzoeker weten dat hij uit het uitblijven van een reactie op zijn verzoek om de bezwaarschriften aan te houden, had afgeleid dat dit verzoek was afgewezen. Verzoeker schreef dat hij om die reden de Belastingdienst had verzocht de bezwaarschriften in behandeling te nemen.

II. Beoordeling

6. Voor de afhandeling van bezwaarschriften is in paragraaf 6.2.7. van het Voorschrift Algemene wet bestuursrecht (hierna: Voorschrift Awb; zie Achtergrond, onder 2.) de bepaling opgenomen dat bezwaarschriften in beginsel binnen de termijnen van artikel 7:10 Algemene wet bestuursrecht (hierna Awb; zie Achtergrond, onder 1.) worden afgehandeld. De hoofdregel van artikel 7:10 Awb is dat bezwaarschriften worden afgehandeld binnen zes weken, met de mogelijkheid de beslissing vier weken te verdagen. In het vierde lid van artikel 7:10 Awb wordt de mogelijkheid van verder uitstel geopend, voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt.

7. Gelet op de in beide bezwaarschriften van verzoeker opgenomen instemming met opschorting van de behandeling tot de rechterlijke beslissing "in soortgelijke eerdere geschillen" mocht de Belastingdienst ervan uitgaan dat aan de voorwaarde voor verder uitstel als bedoeld in het vierde lid van artikel 7:10 Awb was voldaan.

8. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

In antwoord op verzoekers klacht over de afhandeling van de bezwaarschriften heeft de Belastingdienst, kennelijk in antwoord op verzoekers vraag naar de te verwachten afhandelingstermijn, in zijn brief van 8 april 2005 zonder nadere toelichting verwezen naar

artikel 25 Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: Awr; zie Achtergrond, onder 3.) en de daarin opgenomen termijn van een jaar.

9. De verwijzing naar de termijn van een jaar was ingegeven door de verwachting dat binnen die termijn uitspraak zou zijn gedaan op de door verzoeker aangespannen procedure voor de belastingrechter over het jaar 1999. Gelet op het verzoek in de bezwaarschriften om de behandeling daarvan op te schorten totdat de rechter in soortgelijke eerdere geschillen zou hebben beslist, valt deze verwijzing op zich te begrijpen. Van een expliciet verzoek van verzoeker om de bezwaarschriften in afwijking van het eerdere verzoek direct in behandeling te nemen is de Nationale ombudsman niet gebleken. In dit licht bezien roept de vraag van verzoeker naar de afhandelingstermijn ook wel enige bevreemding op. Verzoeker moet immers op de hoogte zijn geweest van het vorenbedoelde verzoek in de bezwaarschriften en van het feit dat de rechter in de bedoelde eerdere geschillen nog geen uitspraak had gedaan. Het feit dat de Belastingdienst op dit verzoek niet expliciet had gereageerd doet daaraan niet af. Van de Belastingdienst had onder deze omstandigheden echter mogen worden verwacht dat hij bij verzoeker had geïnformeerd naar de achtergrond van zijn vraag en dat hij had aangegeven waarop zijn verwijzing naar de termijn van artikel 25 Awr was gegrond. Met het antwoord in zijn brief van 8 april 2005 heeft de Belastingdienst niet voldaan aan het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

10. Ten overvloede wordt het volgende overwogen.

Nadat de Belastingdienst uit de klacht en uit het telefoongesprek van 21 juli 2005 was gebleken dat verzoeker zo snel mogelijk een uitspraak wenste, heeft de Belastingdienst de behandeling van de betrokken bezwaarschriften ter hand genomen. In redelijkheid moet worden aangenomen dat op dat moment voor de Belastingdienst de verplichting uit het Voorschrift Awb herleefde om de bezwaarschriften alsnog in beginsel af te doen binnen de termijnen van artikel 7:10 Awb. Dit betekent onder meer dat de Belastingdienst verzoeker schriftelijk moet informeren over een eventuele verlenging met vier weken op grond van het derde lid en de beslissing op de bezwaarschriften in beginsel alleen na overleg en met instemming van verzoeker langer kan uitstellen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Haaglanden/kantoor Den Haag, is gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 27 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Baarle-Nassau, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Haaglanden/kantoor Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De Belastingdienst deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 25 april 2005.

De brief van de Belastingdienst/Haaglanden van 8 april 2005.

De brief met bijlagen (waaronder de bezwaarschriften van 13 en 14 december 2004) van de Belastingdienst/Haaglanden van 26 augustus 2005 aan de Nationale ombudsman.

De brief van verzoeker van 27 januari 2006 aan de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 7:10

“1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

2. De termijn wordt opgeschort met ingang van de dag waarop de indiener is verzocht een verzuim als bedoeld in artikel 6:6 te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of

de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad of ermee instemmen.”

2. Voorschrift Algemene wet bestuursrecht (Besluit van 21 juli 1997 van de staatssecretaris van Financiën, Stcrt. 138)

Paragraaf 6.2.7.

“Uitspraak op bezwaar; termijnen

Voor de afdoening van bezwaarschriften geldt, dat deze in beginsel binnen de termijnen van de Awb (artikel 7:10 Awb) worden afgehandeld. De hoofdregel daarbij is dat de inspecteur binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak doet. Voldoet het bezwaarschrift niet aan de minimumeisen (zie § 6.1.1.) dan stelt de inspecteur belanghebbende in de gelegenheid het bezwaarschrift binnen een redelijke termijn aan te vullen. De termijn die belanghebbende nodig heeft om het bezwaarschrift aan te vullen dan wel ongebruikt laat verstrijken, schort de beslistermijn voor de inspecteur op. Kan de inspecteur niet binnen zes weken (of binnen zes weken verlengd met de periode gedurende welke de beslistermijn is opgeschort) op het bezwaarschrift beslissen dan kan hij de beslistermijn met ten hoogste vier weken verlengen.

Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbende. In overleg met belanghebbende is verder uitstel mogelijk.

De AWR (artikel 25) geeft de inspecteur formeel een beslistermijn van één jaar met de mogelijkheid deze termijn - met schriftelijke toestemming van of vanwege de minister - met maximaal één jaar te verlengen. Van deze mogelijkheid maakt de Belastingdienst alleen in uitzonderingsgevallen gebruik. Hierbij kan worden gedacht aan massaal ingediende bezwaarschriften waarover de Belastingdienst nog geen definitief standpunt heeft ingenomen of indien belanghebbende weigert mee te werken aan een voortvarende afhandeling van zijn bezwaarschrift.

Omdat de beslistermijn voor bezwaarschriften formeel is bepaald op één jaar kan belanghebbende geen beroep instellen wegens het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift als de inspecteur de termijn(en) van artikel 7:10 Awb niet realiseert (zie ook § 6.2.9). Zie voor pro-forma bezwaarschriften § 6.1.1.”

3. Algemene wet inzake rijksbelastingen

Artikel 25, eerste en tweede lid

“1. In afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht doet de inspecteur binnen een jaar na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak daarop.

2. In afwijking van artikel 7:10, derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet bestuursrecht kan de inspecteur met schriftelijke toestemming van Onze Minister de uitspraak voor ten hoogste een jaar verdagen.”